

„Soča“

izhaja vsak petek o polnoči in velja s prilogo „Primorec“ in „Gospodarski List“ vred po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljati:

Vse leto gld. 4.40,
Pol leta 2.20,
Četrť leta 1.10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglašajo pri upravnistvu.

„Primorec“ izhaja vsakih 14 dni ob enem z ravnanjem (na par) „Sočini“ številkami.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak dan, i in zadnji petek meseca. Kadar je v petek praznik, izidejo listi že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo.)

Oznaniła

in „poslanice“ plačajo se za štiritipno petič-vrsto:

8 kr., če se tiskajo 1 krat,

7 „ „ „ „ 2 „ „

6 „ „ „ „ 3 „ „

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v tobakarnah v Ninski in Šolski ulici po 2 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništva, naročnina in reklamacije pa upravnistvu „Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnistvo je v Mar. sinijevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

AVSTRISKA DELEGACIJA

(Seja 15. junija. — Konec)

Za izbornim govorom dr. Pacáka, kateri smo zadnjič podali v kratkem posnetku glavnih misli, oglašil se je Slovenc Pfleifer in govoril o slovenščini pri koroškem 7. pešpolku ter sploh o vrednosti in neizogibni potrebi materinske v vojaški službi. Govor priobčujemo v celoti; glasi se takole:

„Če že strašna vojaška bremena, ktera vsi narodi naše države priznavajo doprinasajo za cesarja in državo, vsi težko nosijo, čutijo ga posebno težko še Slovani, ker se v notranji politiki kaže tok, ki ni prijazen narodni enakopravnosti. Naše slovenske težnje so tako skromne, da se lahko višje v okviru sedanje ustave, ne da bi se oškodovale pravice drugih. Naše težnje se pa ne uresničujejo, temveč se nam še jemlje to pridobljene pravice. To se je dejansko zgodilo glede na polkovni jezik 7. pešpolka, ko se je na podlagi napačnih statističnih podatkov odstranila slovenščina kot polkovni jezik z vojne ministrstva naredbo z dne 16. mal. travna 1892, če tudi jo govori nad 20 odstotkov vojakov tega polka.

To narodno čustvo slovenskega naroda zalečo naredbo spravili so slovenski državni poslanci v seji zbornice poslancev dne 24. vel. travna 1892. v razgovor; potem je zastopnik pujskih kmecih občin v seji z dne 23. prosinca 1893. doslovno navedel ministrske predpise z dne 28. vel. srpana 1872., 15. sušca 1873. in 2. mal. travna 1873., kteri imajo veljati kot vodilo za polkovni jezik pri 7. pešpolku. Dokazal je, kako so se obšli ti predpisi s tem, da so napačno zračunali moštve slovenske narodnosti pri polku.

Ker je govornik govoril v javni seji, ni mogel, da bi vojni minister za to ne bil izvedel. Izvodi tega poslance, kolikor se tičejo statistike, so tako pomenljivi, da bi jih vojna uprava ne bila smela prezeti, če samo zaradi tega, da varuje vojaški ugled, temveč bi bila morala odrediti, da se strogo preiščejo narodne razmere.

Sklicujoč se na omenjeni govor in na poprej omenjeno interpelacijo z dne 24. vel. travna 1892., da mi jih tukaj ni treba navajati, nadalje opirajoč se na državne osnovne zakone z dne 21. grudna 1867., drž. zak. št. 142, v kterih je v 19. členu zagotovljena vsem narodom države in vsakemu narodu neporušna pravica do varstva in gojenja svoje narodnosti in dalje priznana v javnem življenju enakopravnost vseh v deželi navadnih jezikov v šoli in v javnem življenju.

nji, ter uvažujoč, da naredba vojne uprave dne 16. malega travna 1892., s ktero se je odstranil slovenski polkovni jezik pri 7. pešpolku, nasprotuje določbam omenjenega državnega zakona, uljudno prosim Njega ekselencije vojnega ministra.

Njega ekselencija naj blagovoljno da narodnostne razmere pri koroškem polku na novo preiskati po njih resničnem stanju in brez vsake pristranosti popolnoma stvarno, in če je pri tem polku nad 20 odstotkov Slovencev, kar pa drugače ni pričakovati, ker je na Koroškem dve tretjini Nemcev in ena tretjina Slovencev, tedaj naj razveljavi naredbo z dne 16. mal. travna 1892. in veljavi predpise z dne 28. vel. srpana 1872. in z dne 3. mal. travna 1873.

Prosim, pomislite, kak je položaj slovenskega vojskega novince. Kako osamljen, kako tuj se mora čutiti, ko ga nvrstijo v četo, v kteri ne sliši več materinske, kjer se njegov materni jezik prezira in zaničuje, kjer mora zaradi materne jezika marsikaj neprijetnega pretrpeti. More li on dobiti ljubezen in navdušenost za svoj novi polk? Mari se ga ne polasti domotožnost z vso demonsko silo in popolnoma prošine njegovo srce in čustvo, ki ga odtuji službi? Četa bi sicer dobila vrliga vojaka, tako pa dobi otožnega in nezadovoljnega moža, ki le to misli, kdaj preide čas, in vedno le računi, koliko danj mu je še služiti. More li imeti zaupanje in ljubezen do svojih načelnikov, ki so mu tuji in mu tuji ostanejo, ker ne umejo jezika njegovega?

Vojak odide od doma, ko je se pod očetovsko oblastjo, oblast preide sedaj na častnike; ali jo pa morejo izvajati, če očetovskega jezika ne znajo?

Dobrega vojaka še ne navedi to, če se mu vtepejo razne spretnosti, dati se mu mora tudi notranji čut in pogum, v gotovem času ga je treba navdušiti. Navdušiti pa ni koga mogoče s suhinimi poveljstvenimi besedami, temveč je treba apelovati na hrabrost in pogum. Roziv, nagovor, ki se prav prime, povzdigne pogum v junakstvo. Nagovor se mora razumeti, pravi vseh mora umeriti le materinsčina. Najtemeljnejši poziv v tujem jeziku vojaka ne ogreje. Na ta moralški uspeh bi se vojna uprava vendar tudi morala ozirati.

Rimljani so se ozirali na vzgojevalni moment vojakov. V vsakemu taboru so imeli govorniški oder, ki gotovo ni bil samo za to, da so se z njega prečitela povelja, temveč so z govorništvom morali vzgajati čete. Rimljani so že vedeli, zakaj so to delali.

Morda tega naše vojno vodstvo ne ve? Da pa bodo govorili imeli kaj uspeha, jih morajo poslušalci razumeti. Razumeli jih bodo pa le edino tedaj, če jim govorijo v materinsčini.

pustil sem se zvyabiti od blesteče luči in šel sem za idejmi svojih mladostnih sanj, — a varal sem se, kakor se je varal že marsikateri mladenec mojih misli in let.

Moja dobra mnenja o svetu zginola so drugo za drugim, kakor pena na vodi in brez usmiljenja podrl so se mi zadnji stebri mojih blestečih idejalov. Žalosten in potr prišel sem do grenkega spoznanja, kako gola in pusta proza, kolika hinavščina, brezvestnost in zloba vlada med svetom.

Vzdignilo se je pogubonosno valovje svetovne reke in spuščalo svoje grozeče navale proti meni — in jaz sem plaval. A koliko časa? Valovje je naraslo in le huje zagajalo se je v me. Moči so me zapuščale. Tu zapazim ne daleč mali rešilni otok — bilo je materino ljubljenoročje. Kako skrbno in prijazno vabilo me je k sebi! Spoznal sem, da tam je tisto vlada neoskrnjena ljubezen in dobrota, da tam jedino je sreča in zadovoljnost doma. Zato zberem zadnje moči. — Prepozno! zašumelo in zabučalo je z divjim vršenjem vodovje nad mano in pogoltnilo me je v svoje temno žrelo . . .

Pomagaie niso več vse prošnje matere, nič vsa njena skrb, še celo njena molitov bila je zastojni, — jaz sem utonil v svetovni reki — in bil nesrečna žrtev zapeljivosti in hudobije sveta! — Kakó se je to zgodilo, ne pravim, kaj se je z mano godilo, ne povem; samo to rečem, da je bil to glavni udarec na materino glavo. — Čemu nisem takrat umrl! Ne bilo bi mi treba gledati smrti svoje matere in nositi v prsih zatrto in

Napoleon I. je nekoč prevzel vodstvo neke saksanske čete in jo je nagovoril francoski. Njegov nagovor se je začel z besedami: „Je viens me mettre à tête de braves Saxons.“ Saksonski častnik je pa moral govor prestaviti, in je tako-le storil: „Der Kaiser kommt, sich den braven Sachsen auf den Kopf zu stellen.“ (Cesar je prišel, vrlim Saksoncem postaviti se na glavo) namesto: „An die Spitze der braven Sachsen zu stellen“ (postaviti se na čelo vrlim Saksoncem). — Vsepeh je bil občna veselost. Tako je, če se govori za vojake v jeziku, kterege ne razumejo.

Kak upliv bi bil imel zgodovinski znameniti govor Friderika Velikega: „Hunde, wollt ihr ewig leben!“ (Psi, ali mislite zmiraj živeti!), da ga niso vojaki prav razumeli? (Vesolost.)

V šestem desetletju so nehali moštvo nvrstati po dopolnilnih okrajih in deželah v polke, temveč vse avstrijske narodnosti: Slované, Nemce, Madjare, Italijane, Romune, začeli so devati v isto četo, da bude vojska bolj enojna.

Neki premoder vojni dostojanstvenik je to pri zeleni mizi izumil. Na papirju je slo prav dobro, ne pa v praksi. Slo ni naprej.

Izveščanje čet je trpelo vzlic toletnemu službovanju. Ta novotarija se je spoznala za napačno in se je zavrgla.

Ravno to, kar se je tedaj faktično zavrglo, hoče se sedaj zopet vpeljati pri 7. pešpolku.

Pred nekterimi leti je bilo v časopisih, da je pri neki vaji neka četa imela vzeti neko pozorje, ali je ni mogla. Naš vladar, ki je videl, rekel je poveljniku: „Povejte svojim ljudem češki.“ To se je zgodilo in četa je izvršno izvršila nalogo svojo. To se je zgodilo pri vaji. Ali se pa kaj tacoga ne bi moglo zgoditi v vojni? Kako bi bil tukaj stal poveljnik češkega batalijona, da ni češki znal; kako bi mogel izvršiti povelje najvišjega vojnega gospoda?

Na najvišjem mestu se je priznala vrednost materinsčine tudi za vojne namene. Nekteri poveljniki pa hočejo biti modri, si in se za to ne brigajo.

Ko je vojna uprava častnikom in vojnim aspirantom dala dovoljenje, da se jim ni treba učiti slovenščine, dala jim je pravo revnostno spričevalo. Častnik, ki služi vse življenje, bi se tega jezika ne mogel naučiti, vojaški novinec naj se pa v 2½ letih nauči nemški! Kteremu se priznavajo večje duševne zmožnosti?

Sicer pa še treba ni, da se nemški častniki in kadetje 7. pešpolka učijo slovenski.

Vojni minister lahko z prestavljanjem in imenovanjem k temu polku dobi častni-

kov, ki že ta jezik znajo. Če je potrebno, naj pa vojaška učilnica skrbí; v nji naj se jeziki tako učijo, da bude preskrbljeno za vsak deželni jezik. To zahteva korišt vojne uprave, pa tudi korist službe.“

Na to je govoril Mladocéh Adámek o tem, kakó naj bi se vse potrebščina za vojake (obleka, meso, seno, itd. itd.) razdeljevale po raznih deželah in po potrebi. Pomagati bi trebalo zlasti revnejšemu delu, t. j. malim obrtnikom in trgovcem.

Delegat Herold potegnil se je za vojaško zdravilnico, ki so v primeri s svojimi študijami preslabo plačani.

Na to je govoril vojni minister Baner. Pravi, da pri sklicavanju vojske k vajam mora biti neko pravilo, a vsem zahtevam se ne more ustreči. Njemu ni mari za želje posamičnega prebivalstva, ampak za koristi cele države. — Trpinčenja vojakov ne odobruje, pač pa opravičuje nekatera slučajja, ktere so navajali nekateri delegati.

Nasproti delegatu Pacáku izjavlji, da pozná le ogerako državno pravo, češkega pa ne. Vojaške godbe ne sodelujejo pri občni narodni slavnosti, kakoršna je bila n. pr. Kollar-jeva na Dunaju. (Sulferajnske slavnosti temu gospodu niso — očitno narodne! Ured.) — O pritožbah delegata Pfeifferja pravi, da zankaže zopet preiskovati narodnostni razmeri pri koroškem pešpolku; ako dobi nad 20 odstotkov Slovencev, proglasi slovenščino zopet za polkovni jezik. — Delegatu Adámku pravi, da minister gleda v prvi vrsti na dobro blagó in nizke cene, česar pa pri malih obrtnikih ne dobi.

Delegat Adámek govoril je v tej seji dvakrat o preskrbovanju vojske z jedilnim blagom in drugimi potrebščinami; zagovarjal je načelo, da vojna uprava bi morala paziti, da ne podpira velikega kapitala, ki itak že silno uničuje ogromne vrste malih obrtnikov, pač pa bi morala vojna uprava naročila modro razdeljevati ter s tem podpirati domačo obrtnost. Na to je bil brez razprave sprejet vojni in mornarični proračun.

Difficile est satiram non scribere!

II.

Dá, težko je, ne biti grob z našimi zakupniki vesoljnega katoličanstva! Vendar se bomo danes še bolj brzdali nego zadnjič, ker moramo biti tudi prav kratki zaradi nedostajanja prostora.

Ča se jej „povrača“, rekel je gosp. župnik polaglasno in pogledal pomenljivo ona dva moža poleg postelje. Ta dva ulovila sem ter tje premetajoče se roke bolnice ter jih obdržita v svojih. — In moja mati? O Bog, kakšna je bila v tem trenutku! Njen mili in dobrohotni obraz bil je ves spremenjen; kri ga je preplavila in vsi živi so se napeli v njem tudi one blage oči, ktere so tolikokrat in tako mlo zle name, zalila je kri; široko odprte zle so navzgor, a niti jedno ni mignilo — bile so kakor osteklenele. Divji bil je ta obraz, jaz ga nisem mogel prenašati; v stran sem se obrnil in plakal; ali, o Bog, prepozno, prepozno!

Bolnica začela se je tresti, začetkoma v nogah potem više in više in vedno burnejše, kakor morje v začetku, ko se bliža huda ura, poigrava le malo z valčki, a ko potegne prvi vihar, podi se val za valom, drugi večji od drugega naprej. Neprestano naraščanje hudega piša kopiči le dalje val na val v gorovje, meče jih z mogočeno silo sem ter tja, križa, teče jih v mogočeno silo morskí površini ter slednjič trešči v ostro in konjičasto pobržno skalovje. Tako naraščal je tudi trepet, ki je spreletaval moža roditeljske. Z neizmerno silo razburkala je je trpeče telo in gnil vse kri v glavo, ki se je zdelo, da poči od hudega ognja. Na krat vspne se zopet bolnica po koncu, silno močno srne ona dva možaka, ki sta jo držala za roke, od sebe in zakriči silnim glasom: „Moj otrok, oh!“ A istotako hitro omahne tudi nazaj; moči jo zapustijo in le v

PODLISTEK

Moja mati

Podoba iz življenja.

Skrbno me je prekrizala in blagoslovila, kakor bi vedela, reva, da me ne bo več videla. In potem prišla me je za roko in rekla žalostnim glasom: „Otrok moj, če je že namenjeno, da moraš med svet, naukov mojih ne pozabi. Ti si mlad in čaka te, ako boš pameten, mogoče še lepa in srečna prihodnost, meni pa, otrok moj, odbila je ura upanja na boljše čase. Edino veselje, katero me še čaka, mi bo, videti tebe srečnega in zadovoljnega. Zato ti pa skrbno pokladam na srce, da si mi priden in pameten in da mi ne pozabiš Boga. Ti veš“ — nadaljevala je še tožnje — „kakó te jaz ljubim; zato mislim, da mi hraniš tudi ti v svojem srcu nekoliko one ljubezni, katera sili otroka v daljini, misli ti čisto na dom in svoje voditelje, — ne zabi Lovro, svoje ljubice matere — katero mogoče sedaj posled — njič vi-diš —“ — „Dajle ni mogla; solza zalila jej je oko in mlo je zaihtela. — Jaz sem to opazil; padel sem ljubljeni materi krog vratu in jokaj, dolgo jokaj žnjo. Oh, zakaj, nisem tedaj ostal doma pri svoji materi, katera me je tolikanj ljubila, katera je dala svoje življenje zame! — A kakor zgubljenega sina, gnalo je tudi mene med svet;

sedaj, ko je bilo tako rekoč vse gnjilo, se je resno mislilo, da bi napravili kamenitega, kar se je tudi hvala Bogu posrečilo.

Gospod Konstantin Novelli v Gradiški pri Gorici je prevzel delo in v 7 mesecih je bil že v cerkvi altar postavil. Delo je zares krasno; vidi se estetika in harmonija na vsih delih; material izvrsten, — mož je v resnici kos svoji nalogi — poštenjak, ter ostane tukaj v neizbrisljivem spominu.

Pa kakor bi to samo na sebi — ne zadostovalo, se je sklenilo, altarjati se poseben svet s tem, da se prezbitrij preslika. Gospod Klement Delneri v Gorici prevzame to delo in preslika prezbitrij na „fresko“ tako okusno, da mora človek kar strmeti in njegovo delo-kompozicijo občudovati. Kakor dela altar vso čast gosp. Novelliju, tako dela malarija in zlatenje prezbitrija vso čast gosp. Delneriju; zato naj bode obema gospodoma tukaj najtoplejša zahvala vseh faranov javno izrečena, in oba javno priporočena za enaka dela cerkvenim ostrbnostvom in občinskim zastopnikom. Dne 2. julija — VI. nedeljo po binkošti — na praznik obiskovanja Marije Device je visokočastiti gospod Jožef Kragelj, tolninski dekan, obiskal našo župnijo in v družbi 8 duhovnih sobratov slovesno blagoslovil novi veliki altar, oziroma kip sv. Lamberta, farnega patrona, in kipe sv. apostolov Petra in Pavla. Prenovljen prezbitrij, sam na sebi že veličasten, je napravil na pričujoče najboljši utis, a globok utis je pa napravil tudi lepi in slovesnosti primeren govor v. č. g. dekana z lece na podlagi „tema“: Glej prebivališče Božje z ljudmi t. d. ter razklada pomen današnje slovesnosti — pomen cerkvenega altarja, njegovih poglavitnih delov, in posebej pomen sv. Lamberta farnega patrona in drugih glavnih svetnikov farne cerkve. Sledi sv. maša — po maši zahvalna pesem in blagoslov — Petje je bilo skoz in skoz v izvrstnem domačem „koralu“. — Čast kraju, ki zna materne piščale tako lepo čiste ohraniti in o svojem času rabiti. Tako je bila služba božja v cerkvi v vsakem oziiru prav povoljno dokončana. Ta vesel in pomenljiv dan ostane tukajšnji fari v živem spominu.

A propos! Evangelij dotične nedelje govori od pomnoženja kruha, množica ga je jedla, se nasitila in zadovoljna na svoj dom razšla. Sapienti sat! et fiat applicatio.

Ant. Lazar župnik.

Kolera. — Zdi se, da tudi letos ne bomo prosti strahu pred tem ne ljubim azijskim gostom. Marsikje jo imajo. V Meki, kamor hodijo Mohamedanci vsako leto v ogromnem številu na „božjo pot“ na grob svojega proroka, cepi ljudje za kolero, kakor muhe, ko se dozorele za pogin. Tudi s Francoskega prihajajo jako vznemirjajoča poročila, a zadnje dni celo iz Badimpešte. — Naša vlada je storila že vse mogoče previdnostne korake, da bi se zabranil uhod nevarnemu gostu.

V Trstu morajo vse ladije, ki prihajajo iz okuženih krajev, po več dni čakati daleč zunaj mesta, predno jih pustijo v luko.

Konec sol. leta je že pri vratih in naša mladina kmalu izleti v prosto naravo, da se odpočije od celoletnega truda in pripravi na novo delo v novem sol. letu. Pri tej priliki se obračamo zlasti do dijakov v višjih razredih srednjih sol, naj bi ob vsaki priliki poleg prijetnega iskali tudi koristno. V mislih imamo prošnjo mozirskega nadučitelja g. Fr. Praprotnika, ki prosi dijake, naj bi na svojem domu zbirali imena vseh domačih vrst sadja. Isto priporočamo tudi mi dijakom-čitateljem našega lista. Pa ne le to, nabirali naj bi sploh vse manj znane ali nenavadne izraze, ki so včasih pa jako dobri in ki so se slučajno ohranili med narodom.

Natančneje podatke o letošnjem sol. letu pričbimo deloma že prihodnjic, deloma danes 14 dnij.

Zrelostni izpit na goriškem ženskem učiteljskem je deloma že dovršen. Vse slovesne g.čne kandidatkinje so ga srečno prestale. Kaj več prihodnjic. — Prihodnji teden začne ta izpit na učiteljskem v Kopru. O uspehu bomo poročali.

Končamo z željo, da bi naša mladina dobro uporabila počitnice v svoj dušni in telesni blagor!

Lista. — Dop. iz Ljubljane: Prihodnjic. Dop. iz Bolca: O vodi je zdaj reč končana; vsa pisarija bila bi brez uspeha. Zato je pač najbolje, da o njej ne govorimo. Ako županstvo drugače ukrene, potem bomo zopet pisali tudi mi. — Iz Ajdovščine smo prejeli pismo, v katerem nekdo naznanja, da ne more plačati zastale naročnine, ker nima s čem. Toda pozabil je podpisati svoje ime. Prosim, da se blagovoli oglasiti!

Č. g. Naročnike prosimo, da bi blagovoli pravčasno doposlali naročnino za 2. polletje. Posebno pa prosimo delnike, da čim prej izpolnijo svojo dolžnost.

Ostale novice glej v priloženi 14. št. „Primorca“.

Sanz eid. bedruckte Fouriards 85 kr. bis fl. 3.83 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 1.85 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), Zürich. 2

Jernej Kopač
na Solkanski cesti 9.
izdeluje
vsakovrsto voščeno svečo,
in vseh vrst modeno pecivo
V Gorici prodaja te
sveče
Anton Keren, trgovec
s porcelano in razno-
vrstnim posojdem v
Gospodski ulici.

Ivan Druffa
na Travniki
ima bogato zalogo vsa-
kovrstnega
USNJA
ter raznega orodja in
potrebščin
za čevljarje
Prodaja na drobno
in na debelo.

Ivan Reja
krčmar „Alta Colomba“
za veliko vajdalec
na desnem voglu v ulico
Morelli, toči domača
vino in ima
DOMAČO KUHNJO
Cene prav zmerne

Anton Obidič
čevljar
v Semeniški ulici št. 4.
se priporoča Slovencem
v mestu in okolici za
blagohotna naročila.

Ivan Howanski
čevljar
preselil se je
v gledališko ulico št. 15.

Ivan Kavčič
reletržec na Kornu
ima zalogo
STAVNEDSKEGA PIVA.
v vseh vrstah in steklenicah
ter
žita, moke in otrobilj.

Franc Jakil
na sredi Raštelja št. 9
ima
ZALOŽNICO USNJA,
katero prodaja na drob-
no in na debelo.

Ivan Dekleva
reletržec v vinu na Gorici
ima v svojih zaloznicah
vedno na izbiro vsa-
kovrstna
domata vina
bela in črna istrijanska
ter
bela dalmatinska.
Pisarnica se nahaja
v Magistratni ulici.

Prodaja na debelo

Anton Fon
v Semeniški ulici
ima prodajalnice vsako-
vrstnih klubov in kap-
ter
gostilnico.
Toči vedno dobra in
naravna vina.

Glasovita
radi svojega učinka, o-
dkovana radi svojih
zdravilnih lastnosti z
čestno diplomom in
xlatu svetinjo na raz-
stavi v Londonu in
Parizu, z xlatu sve-
tinjo v Briselju in
Tunis

želodčeva tinktura
G. Piccoli-ja, lekarnja v Ljubljani
je vspešno dietetično
sredstvo, katero krepi
in zdravi želodec,
kakor tudi opravi prebavnih organov
izbornu pospešuje.

Izdelovatelj razpošilja je proti povzetju
zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gl. 36
novcev, po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za
5 gl. 26 novcev. Poštino plača vedno naročnik.
Cena eni steklenici 10 novcev.

Društvena kréma
Rojanskega posojilnega in
konsumnega društva, po-
prej Pertotova, priporoča
se najtopleje slavnemu ob-
činstvu. Točijo se vedno
izborna domača okoličana
vina.

I. Cej
gostilničar
v Židovski ulici št. 5 toči
naravno brisko vino.

Karol Drašček
pek
Riva Corno št. 4. v
Gorici. Podružnica za
razprodajo kruha se
nahaja v Semeniški uli-
ci št. 2.

Prodajalnica
in zaloga jestvin
„Rojanskega posojilnega in
konsumnega društva“, vpi-
sane družbe z omejenim
porokom v ulici Belve-
dere št. 3, bogato založena
z jedilnim blagom razne
vrste in po nizkih cenah
se priporoča kupovalcem v
Tratu in v dežele.

Anton Keren
trgovec poleg gostilne
„pri zlatem levu“ (al
leon d'oro) v Gospodski
ulici, prodaja razno lon-
čarsko porcelanasto in
stekleno blago, reže in
vklada šipe v okna,
reže in napravlja okvirje
za zrcala in podobne.

Martin Poveraj
civilni in vojaški krojač
v Gorici, priporoča
svojo veliko zalogo bla-
ga za vsak stan, kakor
tudi gotovih obdel. Da-
lje: srajce, spodnje
hlače, zavratnice, civil-
ne, vojaške in uradniške
ovratnike, sablje z vso
opravo, zlate in srebrne
zvezde, skratka: vse, kar
je potrebno za gospodo
vsakega stanu. Oblike
po naročilih izdeluje
točno in po zmernih
cenah.

Jožef Novič
krojač
v Gospodski ulici št. 13.

Kavarni „Commer-
cio in „Te-
desco“ v ulici „Caserna“,
glavni shajališče tržaskih
Slovencev vseh stanov. Na
razpolago časopisov v raz-
nih slovanskih jezikih.
Za obilen obisk se pripo-
roča Anton Šotli, kavarnar.

Adolf Hauptmann
tovarna
oljnatih barv, firnežev, lak-
ov in kletja v Ljubljani,
ob vogalu Reseljeve ceste
št. 41 v lastni hiši in fili-
jala: Slonove ulice št. 10-12.

Anton Zagorjan
v Zvezdi v Ljubljani
(v hiši „Matice Sloven-
ske“) ima prodajalnice
soliskih in drugih knjig
ter vseh solskih in pisar-
niških potrebščin.

ZAHVALA.
Odkritosrečno sočutje in sožalje od stra-
ni naših častitih znancev in prijateljev ter od
slavnega občinstva v obče bilo nam je v veli-
ko tolažbo v naši prebitki žalosti, ko je neiz-
prosnna smrtna kosa nenavaden načinom pre-
rezala nit življenja našemu srečno ljubljenu

Josipu.
Stejemo si zategadel v bridko dolžnost, naj-
topleje zehvaliti vse tiste, ki so nam na
kakoršen koli način izkazali svoje prijazno
sočutje. Posebe pa zahvaljujemo si. šolske
oblasti, gg. profesorje in dijake, ki so ude-
ležbo in v zenci poveljali tužno slovesnost.
Očitna in presrečna zahvala dalje sedmoletcu
g. Osk. vit. Tonklij, ki je sebe postavil ve-
liko nevarnost, da bi hotel življenje našemu
ljubljenemu sinu. Bog poplačaj vsem!
V Gorici, 3. julija 1893.

Rodbina Lokar-jeva.

ZAHVALA
Z ginenim srcem izrekamo svojo naj-
globokejšo zahvalo vsem prijateljem in znan-
cem, kateri so povodom smrti našega nepozna-
nega sina oziroma brata

Josipa
v blagodejno tolažbo med časom dolge in te-
ke bolezni: pokojniku trpljenje olajševali, nam
v izravni sočutja in tolažbe o smrti bridko la-
gubo ublaževali ter vsem, ko so predragoga
rajučega k zadnjem počitku spremili. Najsr-
nejša zahvala vsem, gosp. dr. A. Rojcu za
njegovo res občudovanja vredno požrtovnost
in tako ljubezno pomoč v bolezni.
V Gorici, 2. julija 1893.
Žalujoča obitelj Valenčičeva.

SCHUTZ-MARKE

Kneippovo — sladno kavo,
v rednih steklenicah s sivo nalepko, katere dno je
pisano: **dr. o. ro. kavo,**
prijazen ozir!
Kava je varčljiva, zdravje pospeševala in dobro kavo piti
kaj naj
Kneippovo — sladno kavo, v rednih steklenicah s sivo nalepko, katere dno je
pisano: **dr. o. ro. kavo,**
prijazen ozir!
Kava je varčljiva, zdravje pospeševala in dobro kavo piti
kaj naj

Ustanovil l. 1767 Johann Jakob Samassa.

A L B E R T S A M A S S A
c. in kr. dvorni zvonar
v Ljubljani

Harmonični in melodični glasovi z iz-
borno pripravo za zvonjenje. Zvonove do 40 cen-
tov more zvoniti en sam mož. Čista kovina s
srebrobelo bliščobo. Močan, čist glas. — Garan-
cija pet let.

Cerkvene priprave iz masivnega bronu: sveč-
niki, lustri, svetilke, oltarni križi, kánonske ta-
blice, lonci za cvetlice itd., dalje gasilnice, pumpe,
ograje pri studencih, ventili, itd.

Občine in požarne straže dobé naročila tudi
na obroke.

Ceniki brezplačno!
Štiri častne diplome. 21 svetinj.

KALODONT

SARGOV Kalodont je imenuje po slovenski lepota zob

SARGOV Kalodont je že ripo z nan kot ne- zогibno zobno čistilo

SARGOV kalodont je kot neškodljiv od zdrav- niške oblasti preiskan

SARGOV kalodont je jako praktičen za potova- nje AROMATičNO okrepča- joč

SARGOV kalodont je že v domačih in tujih krajih z največjim uspehom v rabi

SARGOV kalodont je pri- lvaru in plem- stvu ter v navadnih hišah v rabi

SARGOV kalodont izrečno zahtevati zaradi mnogih ponaredbe brez vrednosti

SARGOV kalodont se dobi po 35 kr. kor o vsch lekar- nah. Drugarjak in čistilica

Priznanja iz najvišjih krogov pridejna so vsakemu kosu.

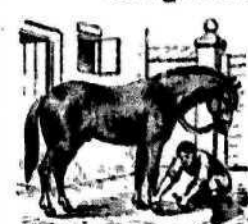
Zdravila za živino.

Skušena redilna štupa za živino,
za konje, rogato živino, ovcu in prašiče i. t. d.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim vseh vrst živine, ovcu in prašičem, ki jih vsebuje, da jih zdravijo in jih naredijo, da krave dajo več mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr. 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otokanju kolena, otokanju v hrbtu, otokanju nog, otokanju na nogah itd. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic samo 4 gld.

Ta zdravila za živino se dobijo v lekarni Trnkoczi-ja v Ljubljani sraven reševca in se vsak dan s pošto razpošilja.

Hiša v Tolminu

z lepim vrtom in krasnim razgledom proti Tolminki, pripravna za številnejšo rodbino, (lahko se pa priredite dve stanovanji), v prav dobren stanu, ker je nova, se prodaja.

Prodajo se tudi obširna skupna zemljišča v Podselu, ki se pa lahko razdele na več delov.

Natančnejša pojasnila daje uredništvo „Soče“ in g. Anton Decetuk, c. kr. poštar v Tolminu.

2 zlati, 13 srebrnih svetinj, 9 častnih in priznanih diplom.

KWIZDIN Kornubarski redilni prašek za žilno: za konje, rogato živino in ovcu.

Se rabi za 40 let v mnogih klevin, kadar krave ne marajo jesti, kadar slabo prebavljajo, da krave dajo več in boljše mleka.

Cena celi škattli 70 kr. 1/2 škaf. 35 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah in drogerijah. Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati izrecno.

Kwizdin Kornubarski žilinski redilni prašek.

GLAVNA ZALOGA: **Franz Joh. Kwizda** k. u. k. österr. und königl. ruman. Hoflieferant, Kreisapotheker Kornuburg bei Wien.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztopljajoče

domače sredstvo.

Velika stekl. 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zdravilne je moja ta dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloga skoro v vseh lekarnah Austro-Ogerske.

Tam se tudi dobi:

PRAŠKO DOMAČE ZDRAVILO.

To sredstvo pospešuje prav izborni, kakor sredstvo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in baljenje van ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V škatli po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zdravilne je moja ta dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

GLAVNA ZALOGA

B. FRAGNER, Praga.

St. 203 246, Mala straza, lekarna „pri trnem olar“.

Postna razpošiljatev vsak dan.

Teodor Slabanja

srebrar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17

se priporoča preč. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: monštrane, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovjših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim.

Da si zamorejo tudi menj premožne cerkve omisliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji predstavitih p. n. gospodov narodnikov prav ugodni plačilni pogoji stavlili.

Ilustrovani cenik franco.

Posilja vsako blago dobro spravljeno in poštnino franco.

V Št. Petru pri Gorici

oddasta se v najem dve hiši z dvema ali več stanovanji. Pri hiši je vrt in voda.

Natančnejše se poizve pri Ivanu Brumat-u v Št. Petru.

Tirolski loden,

za gospode in gospé pristan,

prodaja

Rudolf Baur

Innsbruck

Rudolfstrasse 4.

Narejeni havelški, plašči proti slabemu vremenu, jopiči, klobuki, itd.

Zaupni mož v vsakej fari.

Vrlovažno, čez četrt stoletja obstoječe povsod izvanredno znanje in spoštovanje uživajoče domače denarstveno podjetje (poštreni zaklad znaša čez 20 milijonov kreni, čegar glavni sed. ž. je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je god vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vstanisko priznana blagovosno delovanje se razteza po vseh pokrajnah naše avstrijske domovine, poslušača v vsakej fari po jednega **zaupnega moža** z nalogo, pospevati veje razstiranje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovodijo naj pod znamko „201191, **Graz postlagernd**“ vse proizvedeti.

Clement Rubbia

urar v Semeniskil ulici št. 8 v Gorici

prodaja prav dobre ure budilke (Wecker) z enoletnim zagotovilom po poštnem povzetju in poštnine pristo po 2 gld. 80 kr. — Prodaja tudi druge stenske ure in verzičce. Sprejema v popravilo vsakorsne ure zagotavlja vestno delo, točno postrežbo in zmerne cene.

„Rinnite Fabbrie d'Aceto di Trieste“

s podružnicami v Reki in v Pulju počasnjejo se naznaniti slavneinu občinstvu, da so z dnem 1. aprila t. l. ustanovile tudi v Gorici. Via Ascoli št. 17 v hiši bratov Bolaffio,

tvornico za kis ali jesih, katera bo vedno dobro založena z navadnim, kakor tudi z vinskim kisom po najnižje mogočih cenah.

Z vsem spoštovanjem:

„Rinnite Fabbrie d'Aceto di Trieste“

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavije“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej izplačala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej banka „Slavija“ čez deset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervah in poroštenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Miha Dolničar iz Št. Vida nad Ljubljano zavaroval se je dne 15. oktobra 1873 in umrl dne 11. avgusta 1874. Uplačal je 30 gld. 60 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 1000 gld.
2. Josip Zanoška, deželni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. aprila 1874. Do svoje smrti dne 22. februarja 1875. uplačal je 125 gld. 28 kr.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 1000 gld.
3. Henrik grof Wurmbrau v Konjicah zavaroval se je dne 15. marea 1875 ter je do svoje smrti dne 15. marea 1877 uplačal 1188 gld.; dediči njegovi pa so od banke „Slavije“ prejeli 6000 gld.
4. Anton Ahein župnik v Begunjah, zavaroval se je dne 1. avgusta 1870. Po smrti njegovi dne 17. julija 1881 izplačala je banka „Slavija“ kapital 1000 gld. dasi je bilo uplačane zavarovalnine le 364 gld. 98 kr.
5. Janez Verbič, načelnik postaje na Rakeku, zavaroval se je dne 5. aprila 1878; umrl pa je dne 25. novembra 1883. V tej dobi uplačal je 174 gld. 96 kr. banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem njegovim 1000 gld.
6. Luka Šabec, trgovec in posestnik v Št. Petru na Notranjskem, zavaroval se je dne 30. januarja 1882 za 1900 gld. Do svoje smrti dne 17. junija 1884 uplačal je 215 gld. 52 kr. in banka „Slavija“ izplačala je rodbini njegovi ves zavarovani kapital.
7. Dr. Ivan Pitamic olovnik v Postojni, zavaroval se je dne 10. novembra 1882. Do svoje smrti dne 9. oktobra 1891 uplačal je 3159 gld.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 6000 gld.
8. Simon Matejčič, župnik v Starem Pazinu zavaroval se je dne 10. januarja 1892 in je umrl že dne 25. februarja istega leta. Dasi je uplačal, le 7 gld. 49 kr., izplačala je banka „Slavija“ njegovim dedičem 1000 gld.
9. Petar Bogovič, župnik v Lunu na otoku Rabu, zavaroval se je dne 15. maja 1889 svojim trem nečakinjam, Milici, Bini in Andjeliji Miletičevim, po 500 gld. dote. Na to zavarovanje uplačal je do svoje smrti dne 28. februarja 1891 168 gld. 88 kr.; banka „Slavija“ pa bo dedičem imenovanih deklic ko doživl 18. leto, izplačala 500 gld. tedaj vsem trem 1500 gld.
10. Josip Perko, učitelj v Smiheln pri Žužemberku, zavaroval je svojemu sinčku J. sipo 1000 gld. dote. Do svoje smrti uplačal je 25 gld. 53 kr. banka „Slavija“ pa bo dediču sinu njegovemu, ko doseže 20 leto svoje starosti izplačala 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

Jos. Kravagna

veletržec z vinom in zganjinami v

Ptuj (Pellau) na Štajerskem

prodaja

pravi slivorec iz l. 1892. po 42 gl. hektl.

staršega „53“

pravi tropinorec iz l. 1892. „38“

staršega „41“

pravi brinjec po 58 „

vinu (lastni pridelek) po 18 „

Dalje ima bogato zalogo vina na izbiro, cenejše in dražje, pa tudi buteljke raznih vrst.

Vsi storji za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, čistilni mlini za žito izbiralnice, slamoreznice.

Avtomatični aparati proti peronospori.

Tlačilnice za grozdje in olive. Tlačilnice za sadje, aparati za kletarstvo.

Pumpe za vse svrhe in v obče

vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo v najraznovrstnejših najboljših uredbah prodaja

Ign. Heller, Dunaj

2 1/2 Praterstrasse N. 78

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku gratis in franco.

Cene zopet znižane.

Prekupei dobé izdaten popust.

prepotrebna za

vsako hišo

je

Kathreiner-jeva Kneippova sladna Kava

z okusom prave kave. Ta daje nedosegljivo prednost, da se more opustiti škodljivo uživanje čiste ali pa pomešane prave kave ter pripravljati še veliko okusnejša in pri tem zdravejše ter redilniša kava. — **Nepresegljivo** kot primes k pravi kavi. **Jako priporočljivo** za ženske, otroke in bolnike. **Ponarejenj** treba se je skrbno ogibati. — 1/2 kila po 25 kr. **Dobiva se povsod.**

Edino pravo v belih paketih s podobo župnika Kneippa kot varstvena znamka.

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabršček. — Tiska A. M. Obizzi v Gorici.